

За науковий кадрів
1984г. 9 кв. магі
11-11
Мед

наукова бібліотека
Одеського університету
імені І. І. Мечникова

n-965200

З НОВИМ РОКОМ ДР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАІН, ЄДИНАТЕСЯ!

За наукові кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ
ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА.

Видається з 1933 р. № 1 (1534) 1 СІЧНЯ 1984 РОКУ. Виходить щотижня. Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ ЦК КПРС

26—27 ГРУДНЯ У МОСКВІ ВІДБУВСЯ ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КПРС. З ВЕЛИКОЮ УВАГОЮ ПРИСУТНІ ЗАСЛУХАЛИ ТЕКСТ ВИСТУПУ ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ЦК КПРС ТОВАРИША Ю. В. АНДРОПОВА.

ПЛЕНУМ ОДНОГОЛОСНО ПРИЙНЯВ ПОСТАНОВУ ПРО ПРОЕКТИ ДЕРЖАВНОГО ПЛАНУ ЕКОНОМІЧНОГО І СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ СРСР І ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ СРСР НА 1984 РІК.

ВІТАЄМО!

Відходить в історію 1983 рік — третій рік одинадцяті п'ятирічки. Радянські люди, тісно згуртовані навколо ленінського Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, самовіддано працювали над виконанням грандіозних планів п'ятирічки, вітілюючи в життя історичні рішення ХХVI з'їзду КПРС, зміцнюючи могутність та обороноздатність Країни Рад.

Як і весь радянський народ, багатотисячний колектив Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова, добився в минулому році успіхів в справі підготовки кадрів молодих спеціалістів для народного господарства нашої країни, в гурді, в науково-дослідній роботі.

Новий 1984 рік ми зустрічаємо в складній міжнародній обстановці — з вини американського імперіалізму. Комуністична партія і радянська держава разом з братськими соці-

лістичними країнами роблять все для того, щоб зберегти мир, запобігти ядерній катастрофі.

Постійним навчанням, самовідданою працею, новими досягненнями в науковій роботі будемо кріпити справу миру, відамо всі свої сили зміцненню економічної і оборонної могутності нашої Батьківщини.

Від усього серця бажаємо професорсько-викладацькому складу, студентам, науковим та інженерно-технічним працівникам міцного здоров'я, великого щастя, нових творчих успіхів в справі підготовки і виховання висококваліфікованих спеціалістів, в розвитку науки, в оволодінні знаннями.

З Новим роком, дорогі товариші!

РЕКТОРАТ,
ПАРТКОМ,
ПРОФКОМІ,
КОМІТЕТ ЛКСМУ ОДУ.

Рік олімпійський — рік миру

Оглядаючи в думках минулий рік, розумієш: були в ньому дні звичайні, будні, були і свята — ті, які відзначає вся країна, твій університет, факультет, кафедра, твій колега — зокрема, і свята твоєї особисті, творчі і сімейні. Про все це можна оповідати чимало, та в цьому особливості необхідності немає. Скажу про найголовніше в роботі нашої кафедри.

Її співробітниками — старший викладач В. Ф. Микитюк та аспірант Т. Ф. Крутоголова нещодавно завершили дослідження з кандидатських

дисертацій. А це значить; є тверда надія, що в наступному 1984 році кафедра поповниться двома кандидатами наук. Адже 10 років не захищались наші науковці, а тут — така вдача!

Велика робота проводиться співробітниками з зарубіжними стажувальниками кафедри. Так, професор О. Ф. Андрійко підготувала для дружнього нам Афганістану магістра наук Гуль-Салема.

1983 рік був, як і попередній, нерядовим, неординарним роком. Він став новим шаблоном у подоланні народа-

ми планети загрози термоядерної катастрофи, до забезпечення міцного миру для всього трудящого населення Землі.

1984 рік — олімпійський. Як хочеться, щоб він дарував усім трудящим тільки мир, тільки святковий настрій, бажання творити і дерзати на благо прекрасного майбутнього!

В. СЕВАСТЬЯНОВ,
професор,
зав. кафедрою
безхребетних, лауреат
Державної премії СРСР.

ЯЛИНКА ПІД СТАЛІНГРАДОМ

Новий рік — свято радості. І зустрічається воно піднесено і задумовано. Навіть в жорстокі дні війни під час боїв радянські воїни, хай порізно, але відзначали його, бажачучи один одному швидкої перемоги.

І сьогодні через 40 років пригадується мені штабний бліндаж під Сталінградом, коли, вітаючи бойових товаришів з Новим 1943 роком, командир нашої 38-ї моторнострілкової бригади полковник І. Д. Бурмаков сказав: «Пробив і наш час, товариші!». Мався на увазі вирішальний штурм, до якого готувалась 64-а армія генерала Шумілова, до складу якої входила і наша бригада, —

штурм остаточного розгрому 6-ї німецької армії, затиснутої в кільце під Сталінградом.

Отже, під Новий рік, в пекучу морозну ніч, ми молоді лейтенанти — я і мій друг Льоша Рябов, знаходячись на передовій, чекали приїзду до нас Лени Русяєвої — медсестри, улюблениці всієї роти автоматників. Це була завжди весела, життєрадісна, смілива дівчина. От і вирішили нагородити її новорічним «морозивом» — тобто насипали в казанок снігу, змішали його фронтовими пайками цукру. Все вийшло надзвичайно весело і дотепно: були жарти, пісні, сміх, гумор, була своя стін-

газета, ялинка. Адже не хотілося думати в цю хвилину про складні бої, які нас чекали під Сталінградом, звідки ми вирішили негайно вибити ворога.

Не всі, на жаль, хто зустрічав з нами той Новий рік, залишилися живими. Загинув і Льоша Рябов. А от Ле-на Русяєва згодом стала моєю дружиною — вірною бойовою подругою.

Скільки ми пройшли доріг разом, прожили яке багате, змістовне, гаряче життя, виростили й двох дочок, але Новий рік під Сталінградом залишився для нас назавжди пам'ятним. **Г. ДЕДЯКІН,**
полковник у відставці,
голова ветеранів ОДУ.

ПОЗДОРОВЛЯЄМО ЛАУРЕАТІВ

ЦК Компартії України і Рада Міністрів УРСР присудили Державні премії Української РСР в галузі науки і техніки за 1983 рік великій групі вчених, інженерів і техніків. Серед них — співробітники Одеського університету імені І. І. Мечникова:

БІЛОУС Віталій Михайлович — доктор фізико-математичних наук, директор науково-дослідного інституту фізики,

ХАНОНКІН Олександр Аркадійович — кандидат фізико-математичних наук, завідуючий галузевою лабораторією,

КОВАЛЬОВ Юрій Вікторович — зав. відділом тієї ж лабораторії,

— за розробку і впровадження фізичних методів безруйнівного контролю вольфрамового виробництва в кабельній промисловості.

ГОСТЬЯ

Среди царственных пальм,
На чужом берегу,
Где в конце декабря
Солнце в полную силу,
Появилась вдруг та,
Что живет на снегу:
Елка — скромная дочка
России.

Стали капать,
Когда огляделась округе,
Слезы — горькой смолою —
К подножью:
— Где я?
Сколько новых,
Прекрасных подруг,
Совершенно на нас
непохожих...

Но не к пальмам
А к елочке люди пришли,
И одели пышной, чем
царицу

Мне казалось —
Гудят для нее корабли
Перед тем,
Как с причалом проститься.

Потому что, куда б
Не швырнуло судьбой,
Где б по свету
Меня ни носило,
Ничего нет желаннее
Встречи с тобой,
Боль моя, мое сердце —
Россия.

Юлия ДРУНИНА.

АВ КОМУНІСТОМ

...и, ут-від-шляху в тебе стало більше друзів, ти значно більше щось пізнав, зробив для колективу і т. д. Я можу це стверджувати, наприклад, про студентів своєї 2-ої групи. У курсу філологічного факультету (російське відділення).

Літню сесію ми склали майже без трійок, добре пройшли трудове літо, робота на консервному заводі, суботник, педпрактика. Добре навчаємося на лекціях, на

семінарських та практичних заняттях, ретельно підготувалися до зимової сесії. Активно і творчо проходять політодини та інші громадсько-політичні заходи. Група разом з іншими групами V курсу на високому рівні підготувала і провела загальнофакультетський диспут «Проблема героя в сучасній радянській літературі», який пройшов під керівництвом доцентів кафедри радянської літератури та літератури народів СРСР Д. К. Кондратьєвої і В. І. Шкляра.

Є ряд успіхів і в моєму особистому житті. В минулому році я став комуністом. Це для мене надзвичайно велика радість, вона дає мені наснагу в роботі, в творчо-

му держанні. Якими словами можна висловити іншу радість: я став батьком, у нас народилася дочка! А став батьком — значить, житимеш за двох, за трьох, що теж окрилює, підносить, бо життя відкриває перед тобою нові, незвідані обрії прекрасного.

Нещодавно під керівництвом завідуючого кафедрою літератури професора В. В. Фащенко закінчив працю «Художній світ Юрія Трифонова», готую ряд публікацій до друку. Мене давно цікавила поезика творчості цього письменника (зокрема романів «Обмен», «Нетерпение» та ін.), письменника, який піднімає гострі, злобо-

денні громадянські питання, який співзвучний нашому часу. Окреме дослідження про особливості поетики Трифонова на республіканському конкурсі студентських наукових робіт нагороджене Дипломом II ступеню. Це ж дослідження відправлене на Всесоюзний конкурс. Проблеми? Їх завжди вистачає. Адже обов'язків у студента, в комуніста, в старости СНТ багато. Найголовніший з них сьогодні — скласти відмінно сесію, написати хорошу дипломну роботу. А також прожити не менш вагомо і змістовно весь наступний 1984 рік. І мені, і моїм друзям по навчанню.

Є. ДОБРЕНКО,
студент V курсу,
група № 2, філфак
(російське відділення),
член КПРС.

СИН ДНІПРА

Я з тобою. Я віднині
До кінця твій гість щасливий,
Дніпре вільний, Дніпре сданий,
Степовик ти гомінливий!

Ми в дні бурі вогняної
Одне одного чекали,
Вороги землі святої
В дальню далеч повтікали.

Ти життям увесь налитий,
Миць твою Вітчизну поїть.
Якщо я впаду убитий,
Берег твій мене впокоїть.

Час сліди ворожі зітре,
Ворог змитий кров'ю злою.
Ти — вода жива, мій
Дніпре,

Ми безсмертні із тобою!

Саломея НЕРІС.
(Литва).

ДИВОВИЖНІ документи збереглися в архівах Одеського державного університету. Ми, наприклад, можемо сьогодні уявити собі, як і чим зустрічав університет (тоді Новоросійський) 1914 рік.

Рівно 70 років тому в друкарні Христоголоса в Одесі був надрукований «Звіт про стан і діяльність Імператорського Новоросійського університету за 1913 рік». Із нього видно, які скудні кошти відпускалися на учбову та науково-дослідну роботу. На той час в університеті було 4 факультети: історико-філологічний, юридичний, фізико-математичний і медичний. Особливу потребу в приладах, кабінетах та наочних посібниках відчували фізики і математики.

Більше половини складу студентів потребували матеріальну допомогу. Тому було створене так зване «Попечителство о недостаточных студентах». Його актив утворився із пожертвувань заможних громадян Одеси і доходів від добродійних вечорів і лекцій. Але заможних громадян життя університетських студентів ніскільки не цікавило і жертвування виявлялись мізерними, а добродійні вечори і лекції не користувались популярністю. Тому, як відзначається в звіті, «поступаючі суми були явно недостатніми. Тоді ректором університету, про-

фесором Д. П. Кішенським було запропоновано влаштувати на користь «попечителства» лотерею — аллегрі».

Була призначена комісія для проведення в життя цієї пропозиції і було запрошено дозвіл Одеського градоначальника. Він дав такий дозвіл на 15 і 16 вересня 1913 р. Проте вівітка з лотереєю провалилася. В звіті про це

дентам надо вносить денежные суммы за учебники, стол, форменную одежду, топливо...

Далі йде постановою зборів: «Устроить общестуденческий благотворительный концерт-бал в здании Купеческой биржи и избрать для осуществления этого постановления особую комиссию».

тися на балу. Брали участь в концерті і професійні артисти із міського театру. Грав оркестр Одеської купецької управи, працював буфет, чергували члени товариства народної тверезості...

Тепер поглянемо на часовий звіт по влаштуванню ба-

вітлення 35 крб., заплатити оркестру — 40 крб., аккомпаніатору Bernardi — 25 крб., за прокат стільців — 44 крб. 60 коп., за друкування квитків на афіш — 28 крб. і т. д. і т. п. Список переко-нливий, але все ж дещо студентам залишилося.

Залишилося, та не дісталося.

Малось на увазі роздати «вспомоществование нуждающимся студентам» до початку нового 1914-15 учбового року, але влітку спалахнула війна. Куди зникли студентські гроші — не відомо. Очевидно, їх поглинула війна.

Д. АРХІВАРІУС.

ЦЕ БУЛО 70 РОКІВ ТОМУ

сказано м'яко: «ввиду неблагоприятно сложившихся обстоятельств, не удалось воспользоваться разрешением градоначальника».

Через місяць в актовому залі університету відбулись загальні збори членів Попечителства та «особливо запрошених осіб». Вони були надзвичайними. У звіті приводиться повний текст промови пана ректора, але ми обмежимося таким уривком:

— ...Необеспеченность студентов ощущается особенно остро. Они обязаны делать взнос в пользу университета за право учения, платить за лекции. Лишь только 15 процентов студенчества освобождена от этой платы, а число нуждающихся значительно превышает этот процент. Сту-

Концерт-бал відбувся в грудні попередній рік і був по суті передноворічним. Але даремно шукати в газетах того часу згадування про те, що студенти були господарями вечора. В біржу в основному направились міська знать. В переліку велико-світських імен читаємо: граф М. М. Толстой, князь Б. М. Аргутинський-Долгоруков, барони Є. Д. Швахгейм, А. К. Рено і т. д. Правда, співав студентський хор під керівництвом пана Кукота. Очевидно, хористи і представляли на цьому вечорі «основу масу» студентів університету. Пощастило і студентам-читцям Маккавейському, Малицькому та Александровичу, котрим патронеси-розпорядниці дозволили залиши-

лу-концерту. Він теж зберігся в архівах ОДУ.

Було зібрано 8286 карбованців 54 коп. Проте із цієї суми довелося вирахувати за влаштування посиленого ос-

ТАК ДЕРЖАТИ!

Состоялось отчетно-выборное собрание оперативного комсомольского отряда дружинников Одесского государственного университета им. И. И. Мечникова. Было отмечено, что он проводит активную работу по охране общественного порядка и борьбе с правонарушениями. Члены ОКОД ОГУ выходили в рейды и на дежурства. Штаб активно руководил работой отряда, последовательно проводя линию на искоренение правонарушений в университете, содействовал партийным, комсомольским, правоохранительным органам, органам народного контроля в работе по охране общественного порядка.

Решением обкома ЛКСМУ г. Одессы оперативный комсомольский отряд дружинников ОГУ награжден значком ЦК ВЛКСМ «За активную работу по охране общественного порядка».

Персонально этой награды удостоены студенты А. Бабий, Ф. Искендеров, С. Синято, С. Крамчанин, Н. Гасендич (юрфак); О. Сухов, А. Стефановский (химфак); Е. Кармовская (биофак). Грамотами обкома ЛКСМУ г. Одессы была отмечена работа Д. Иванова (юрфак), Е. Никитиной (филфак) и Е. Кармовской (биофак).

Ю. КИСИЛЕВ,
комиссар ОКОД
ОГУ.

Мал. архітентора ОДУ Т. Сабірцевої.

Учасниці хору української пісні.

Фото І. МОСКАЛЕНКА.

ТРАДИЦІЇ СВЯТА

Свято Нового року — одне з найдавніших і найпопулярніших на землі. Його поява пов'язана з практичною потребою людей у вимірі часу. Минали століття — свято не старіло, воно пересмилювалося у відповідності з духом часу, змінювало форми, ідеологічне забарвлення і символіку. Переживши чимало історичних трансформацій, свято Нового року органічно увійшло в складний і мінливий світ ХХ століття.

В дожовтневий період в українців, як і в багатьох інших народів, Новий рік відзначався переважно як не церковне свято, котре в системі офіційних урочистих дат відігравало другорядну роль, лишаячись в тіні церковних різдв і водохресців. За умов класово-експлуататорського суспільства зміст і форми новорічного свята у різних верств населення були далеко не ідентичними. Так, українське село і робітниче місто до Жовтня, по суті, не знали звичаїв новорічної ялинки і новорічних подарунків. Бали і маскаради біля зеленої красуні становили привілей панівних класів.

Процес ослаблення релігійно-містичної частини календарних свят на Україні, що розпочався в умовах капіталізму, значно прискорила соціалістична революція. Після Великого Жовтня давнє новорічне свято переживає своє друге народження, збагачується новими звичаями й традиціями, що відбивають радянську дійсність.

Традиція трудового Нового року, як риса громадського побуту, живе і розвивається в наші дні. Досить згадати потік новорічних рапор-

тів про завершення кожного року ч'яірки. Запалення новорічної зірки на копрі передової шахти, встановлення ілюмінованої ялинки на честь кращих трудівників, підведення підсумків соціалістичного змагання на новорічному вечорі.

Звичай трудового Нового року — яскравий приклад соціалістичного трактування свята, яке вже не є сьогодні антитезою виробничої діяльності. Відкинувши породжену християнською мораллю дилему «свято-праця», моральний кодекс будівника комунізму утверджує якісно нову концепцію «свята праці». Вона зумовлена самим характером праці при соціалізмі, перетворенням її з рабської, підневільної діяльності у найважливіший критерій суспільної цінності особи.

Здобувши визнання спочатку в громадському побуті, новорічна ялинка через кілька десятиріч стала неодмінним атрибутом і сімейного торжества. Особливо інтенсивно цей процес відбувся у місті. В наші дні лісова красуня прикрашає новорічне свято у кожній родині, на кожному підприємстві і в кожній установі міста й села. Без ялинки, що символізує вічну молодість і красу, не обходяться нині навіть ті, кому доводиться зустрічати Новий рік далеко від рідної землі, — радянські полярники, моряки, рибалки. Вперше в історії ялинки з'явилась у космосі. На борту орбітальної станції «Салют-6» біля неї зустрічали Новий 1978 рік радянські космонавти Ю. Романенко і Г. Гречко.

КОНКУРС ПОЛИТИНФОРМАТОРОВ

Состоялся университетский конкурс политинформаторов иностранных учащихся. В нем участвовали представители семи факультетов: мехмата, РГФ, биологического, юридического, исторического, химического и филологического. Наиболее интересными были выступления студента II курса исторического факультета Висгали Сантьяго Жозе де Граса из Демократической Республики Сан-Томе и Принсипи. Он рассказал о внешней политике своей республики.

Студент IV курса химического факультета Днас Росаль Хосе Луис (Куба) в своем выступлении рассказал о делах кубинской молодежи, об их трудовых и боевых подвигах. Студент I курса филологического факультета Хосе Луис Бермудес Руис (Куба) информировал

собравшихся о положении на Гренаде, о наглой интервенции американского милитаризма, пытающегося сломить волю свободного народа. Хашматулла Бехруз — студент I курса юрфака из Демократической Республики Афганистан выступил с информацией на тему: «Апрельская революция защищается!». Он обстоятельно рассказал об этапах революции в ДРА, о роли НДПА. В конце своего выступления Хашматулла Бехруз остановился на современном положении в ДРА, на проблемах и успехах афганского народа.

Жюри единодушно признало Хашматулла Бехруза победителем конкурса.

С. ЛИТВИНОВ,
зам. секретаря
комитета ЛКСМУ ОГУ
по интернациональной
работе.

ДЕСЯТИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Рік минулий для мене був незвичайним тому, що я, в силу певних обставин, став... директором студентського клубу ОДУ. Це і радісно, і тривожно. Радісно — бо колективи студклубу чудові, працюватиметься з ними дуже добре. А тривожно — бо в Новому році треба вирішити чимало проблем, зокрема повернути кращі втрачені традиції.

Що колективи наші сильні, свідчить простий факт: вони напружено готуються виступити на Всесоюзному конкурсі колективів художньої самодіяльності, присвяченому 40-річчю Перемоги радянського народу в Великій Вітчизняній війні. Конкурс виявить наші творчі мо-

жливості. І ми використаємо їх якнайповніше.

Стабільно працюють академічний та народний хори, які успішно склали іспит на присвоєння їм звання «народного». Чимало хорошого можна сказати про ансамбль скрипалів і театр «Жовтень».

Разом з тим відчуваю велику необхідність, щоб нашим завданням відповідали матеріальна база. У нас ще не вистачає цілого ряду інструментів, обладнання тощо. По можливості будемо використовувати холи гуртожитків, проводити там окремі культурні заходи, репетиції. Дуже бажано, щоб з нами активніше спілкувалися деканати: наша робота може стати органічною ланкою учбо-

вого процесу, ідейно-політичного та естетичного виховання студентської молоді, котра прагне розвиватися всебічно.

Хто побував 28 грудня в БАЗі на святковому новорічному концерті, міг пересвідчитися в цьому особисто: концерт поставлено силами студентських талантів ОДУ. Ми, отже, маємо намір створити для всіх шанувальників художньої творчості ще один — десятий факультет — «Сміхфак». Де здоровий сміх, там і здоровий дух. Щастя Вам, дорогі друзі! Нехай живе і діє наш десятий факультет!

Е. ЧИЧЕЛЬНИЦЬКИЙ,
директор студклубу
ОДУ.

ГУМОРЕСКА

ПРОФЕСОР. Товаришу студент, не відхиляйтесь від теми, у вас питання «Вигин балки і як на балку діє рівно розподілене навантаження?».

СТУДЕНТ. Цілком справедливо. Вигин балки... Головне в цьому — балка! А балки бувають різні. Бувають з консолями, бувають без... Треба підкреслити, що гнутися може не тільки балка, а й дереву, а в часи проклятого царизму гнулися навіть люди... Як сказав великий поет Маяковський...

ПРОФЕСОР. Що? **СТУДЕНТ.** Ах, так... Взагалі балки відомі дуже давно. Вперше балку винайшов російський вчений, син риболова М. В. Ломоносов, який писав: «Молодым везде у нас дорога, старикам везде у нас почет...». Там ми завжди цінуємо старих. Ще великий французький енциклопедист Жан-Жак Руссо закликав нас...

БАЛКА

ПРОФЕСОР. Це вже занадто. Я поставлю вам «двійку!»

СТУДЕНТ. Ні-ні, не треба! Ага, для балки розподілення навантаження це... Це просто... Ви знаєте, словами цього не вимовиш... Я в студентському науковому товаристві працював над навантаженням. Яка була робота! Хотіли кандидата наук дати, але, кажуть, по черк поганий. А мені що, я згоден не спати, не їсти, мені аби балки, балки... З дитинства захоплююсь балками. На нашому подвір'ї лежала одна балка... Одного разу навіть приснилась ця балка в образі феї... М-м... Який вигин? Балки зараз — це найголовніше. Перебудова промисловості і — балки. Міст Па-

тона знаєте? Самі балки. Кращий мій відпочинок — це дивитись на них...

ПРОФЕСОР. (Гублячи терпіння). Чому згинається балка?!

СТУДЕНТ. Сам термін «вигин» латинського походження і складається з двох слів: «виг», що означає «вигибатися», і «гин», що означає «гнутися»... Як вона, бідолашна, гинала перед смертю — моя бабуса!... І дідусь помер. Любив квіти... Чому ж? Чому?... Балка — маленька — навантаження велике... Скажіть, ви любите квіти, як мій дідусь?

ПРОФЕСОР. Ледар! Геть звідси! Де ваша залікова?! Ставлю вам... «п'ятірку»! Хай вас усе життя гризе сумління!...

В. ІВАЩЕНКО,
Ю. ЗАБОЛОТНЮК.

Під час концерту.

Фото І. МОСКАЛЕНКА.

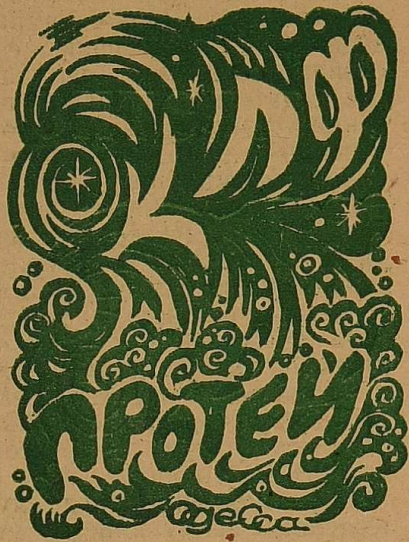
Клуб любителей фантастики

В нашій країні існують вже понад 100 клубів любителів фантастики. Отже, і в Одесі виник свій КЛФ — «Протей», назва якого пов'язана з ім'ям міфічного морського старця-божка, котрий втілювався у будь-які форми та обличчя і провіщав майбутнє.

Члени ОКЛФ «Протей» — студенти, робітники, наукові працівники, викладачі вузів міста о 15.00 кожної передостанньої неділі місяця збираються в Будинку техніки по вул. Гоголя, 12, щоб взяти участь у черговому диспуті або обговорити творчість молодих початківців.

Ось, наприклад, перед усіма нами читає своє оповідання Олег Квашин, студент V курсу ОДУ, а після цього всі бажаючі беруть участь в дискусії. Що ж до тематики загальноклубних диспутів, то вона різноманітна: загадки загублених цивілізацій, антифашистські мотиви в сучасній англо-американській фантастиці, творчість окремих письменників фантастів, фантастика та фантамологія, фантастика вітчизняної кінематографії.

Але диспути та дискусії —

не є єдина форма роботи ОКЛФ. Колектив авторів («друзів КЛФ»), згуртувавшись під колективним літературним псевдонімом «др. К. Л. Стафантики», готує до друку рукопис «Малый азбуковник Космического Паноптикума», який є першим у нашій країні енциклопедичним довідником форм позаземного життя, що описані в ІФ літературі. Цей рукопис зараз налічує майже 150 сторінок і має бібліографічний вказівник із 120 назв.

Велику допомогу клубові надають обласна рада Науково-Технічного Товариства та міська організація Добровільного Товариства Книголюбів. У клубі відбуваються цікаві зустрічі.

На майбутнє ми плануємо зустрічі з К. Буличовим (літературний псевдонім доктора історичних наук І. Можайка), з С. Снеговим (до речі, він колишній вихованець фізфаку ОДУ). Під «старий новий рік», тобто 13 січня 1984 року, ми зустрінемося в одному з кафе міста, щоб обміркувати тему «НЛО у фантастиці».

В ОКЛФ «Протей» діють декілька секцій: науково-технічна, яка збирається переважно в Планетарії, літературних перекладів (очолює співробітник ОДУ Н. Труханова), літературно-критична, бібліографічна, зовнішньої та внутрішньої кореспонденції.

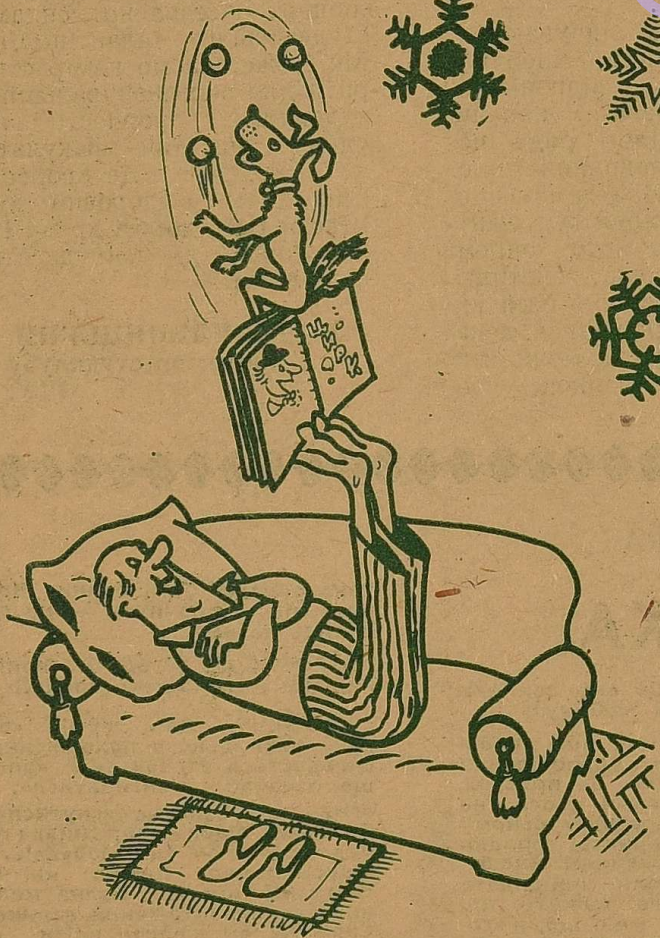
Ми чекаємо на вас в нашому клубі «Протей».

І. КОВШУН,
голова ОКЛФ,
доцент.

Малюнок Л. Каверіної.

ПІСЛЯ ВІДВІДАННЯ ЦИРКУ.

ГУМОР

Вдома.

На роботі.

ІЗ ПИТАНЬ НА ДИСПУТІ

Чи варто розвивати в собі почуття гумору, не залишаючи для себе прекрасної можливості сміятися останнім?

ОГОЛОШЕННЯ
Зроблю пропозицію без зайвих слів.

Філолог.

Здобуду розклад уроків життя.

Студент.

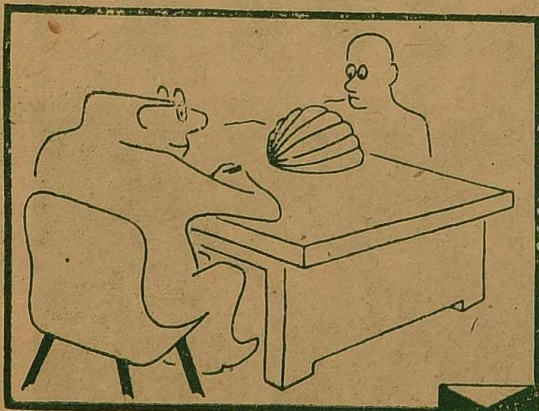
Складу екзамени, якщо приймуть.

Абітурієнт.

МОЗАЙКА

ДУМКА МОДЕЛЬЄРА

В цьому сезоні, як і в минулому, залишаються в моді «хвости» з математики.

Без слів.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-центр, вул. П. Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДЬТЕ:

Одеса, вул. Радянської Армії, 24.

ДЗВОНІТЬ:

телефони: міський 23-84-13, внутрішній 841 (з міста 206-841).

«За научные кадры», орган парткома, ректората, профкома и комитета комсомола Одесского государственного университета им. Мечникова. (На украинском языке).

Друк. тип. «Черноморська комуна» Одеського обкому КП України, вул. Пушкінська, 32. Тираж 1000 прим. Обсяг 0,5 аркуша формату газети «Правда» Зам. № 17102.

НОВОГОДНИЙ ФЕЛЬЕТОН

Этот загадочный АТЛАНТ...

личество за полвека сократилось в нашем городе наполовину. Из-за непогоды, из-за капремонтов...

Нашему же атланту ничего не угрожает. Он уникален. У него есть крыша над головой. Ему не страшны ни жар, ни холод, ни осадки в виде дождя и снега. У него всегда нормальная температура.

Много знает старый атлант. Он видел огромное количество новогодних вечеров, студенческих балов, маскарадов. Он присутствовал при задушевных встречах и свиданиях влюбленных (именно здесь любят назначать свидания историки и физики). А филологи, перед тем, как идти на экзамен по латинскому языку, приходят сюда и говорят атланту знаменитые слова, которыми гладиаторы древнего Рима приветствовали Цезаря: «Моритурі те салютант!» («Идущие на смерть приветствуют тебя!»).

Атлант видел Пирогова и Мечникова, Сеченова и Ковалевского, Богомольца и Гамалею, Филатова и Щепкина. Здесь в 1884 году состоялась торжественная передача вдовой М. Е. Воронцовой своих книжных фондов университету. О, эти воронцовские фонды в палисандровых шкафах! Святыя святых. Ведь к ним прикасалась рука А. С. Пушкина.

А сколько знаменитостей фотографировалось на этой лестнице у атланта: ученые со своими учениками, выдающиеся гроссмейстеры, победители Олимпийских игр, известные писатели и поэты, артисты... А сколько еще сфотографируется! Потому, что атлант — это как бы символ университета.

И все же атлант загадочен. До сих пор мы не знаем, кто изваял молодого старика. Журналисты редакции сбились с ног в эти предновогодние дни. Они опросили все исторические кафедры, архитекторов города, членов секции «Одессина» при Доме ученых, рылись в архивах. Все тщетно. Может быть, кто-либо прочтет эти строки и назовет имя скульптора. Посмотрите еще раз на нашего атланта — ведь чувствуется рука талантливого мастера...

И еще одна загадка — часы. Их создал тоже большой мастер, один из лучших часовщиков России конца XIX столетия Рупперт. Но почему часы стоят? Ведь до недавнего времени они шли. За их астрономической точностью следили наша обсерватория, АХЧ, комендант...

Часы остановились в полночь. Будем считать, что новогодний праздник продолжается.

В. НИКОЛАЕВ.

ПЛЮС СПОРТ

Режисер В. Недбайло працює як вправний баскетболіст: кожен другий метр корисної плівки кидає точносінько в кошик.

У Новому році театр вирішив попрацювати на славу. На касу він трудився минулого року.

Дивовижні плани цього вченого: багато років минуло, а вони — як новенькі!

Тост літературного критика: за тих, хто в моді!

Редактор В. НИКОЛАЕВ.